

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.069/2026/9.

A tanács tagjai:

Dr. Dzsula Marianna a tanács elnöke
Véghe dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Dr. Stark Marianna bíró
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselői:

Dr. Tolnay Mihály ügyvéd (cím1) a hivatalos iratok átvételére jogosult
Dr. Szánthó Boglárka ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes (cím3)

Az alperes képviselői:

Dr. Kovács Krisztián ügyvéd (cím4)

A per tárgya:

Szerzői és szomszédos jogi per, adatbázissal kapcsolatos jogok megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.603/2024/8-I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 3/A.P.21.827/2023/43-I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.013.460 (egymillió-tizenháromezer-négyszázhatvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Magyarországon piacvezető internetes oldal neve¹ online ingatlanhirdetési szolgáltatás tulajdonosa és üzemeltetője. A szolgáltatás alapját egy több, mint százezer ingatlanhirdetés adataiból álló adatbázis képezi (a továbbiakban: Adatbázis).

[2] Az alperes 2017-ben alapított gazdasági társaság, amely háromféle platformot üzemeltet az online ingatlanhirdetési piacon: a internetes oldal neve² oldal ingatlanközvetítőknek díjazás ellenében elérhető webes szolgáltatás, a internetes oldal neve³ webes szolgáltatás az ingatlant kereső közönség számára nyújt ingyenes kereső szolgáltatást; továbbá a fenti webes szolgáltatások mobiltelefonos elérését és használatát lehetővé tevő Ingatlanhirdetés Figyelő applikációt (a három platform a továbbiakban együttesen: Platformok).

[3] Az alperes a Platformokon a Magyarországon üzemeltetett különböző ingatlanhirdetési portálokon (a továbbiakban: külső szolgáltatások) fellelhető ingatlanhirdetések adatait gyűjti össze és minden ingatlanhoz megmutatja a legjobb ajánlatot. Az alperes ennek érdekében egy kifejezetten erre specializált keresőmotor segítségével a külső szolgáltatásokban előállított és kereshetővé tett adatbázisokban időszakonként kereséseket futtat le (a továbbiakban: crawlerezés), majd az így nyert ingatlanhirdetési adatokat rendszerezi, saját adatbázisába szervezi (továbbiakban: indexelés), és ez utóbbit a Platformokon a fogyasztók számára elérhetővé és kereshetővé teszi. Szolgáltatása teljesítése érdekében az alperes minden külső szolgáltatásból átvett hirdetésről tárol egy olyan adatsort, amely azonosítja a hirdetésre mutató linket, tartalmazza az ingatlan lokációját, árát, méretét, valamint tartalmaz egy, a hirdetéshez tartozó telefonszámot, illetve az abból képzett hash kódot.

[4] A felperes 2017. április 27-én felszólította az alperest, hogy a tevékenységét hagyja abba, az alperes nem tett eleget a felszólításnak. A felperes technikai intézkedésekkel próbálta elérni, hogy az alperes adatgyűjtését kizárja, a crawling tevékenységét kiszűrje vagy legalább megnehezítse, azonban ezeket az intézkedéseket az alperes újabb és újabb műszaki intézkedésekkel megkerülte. A felperes 2022. december 13-án újabb felszólítást küldött az alperesnek a tevékenység abbahagyására, amely továbbra sem vezetett eredményre.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a Platformok üzemeltetése során az Adatbázisában fellelhető ingatlanhirdetéseit hozzájárulása nélkül a Platformokon megjeleníti, elérhetővé és kereshetővé teszi, továbbá a saját eszközein az adatbázisból származó adatokat tárolja, az Adatbázisát újrahasznosítja és kimásolja, amely megatartásokkal megsértette az adatbázishoz fűződő jogát. Kérte az alperes kötelezését a jogsértő magatartás abbahagyására, attól eltiltásra, és elégtétel adására, továbbá a jogsértő helyzet megszüntetésére kötelezni. A kereset jogalapjaként a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) 60/A. § (1) bekezdését, 84/A. § (1), (3), (5)-(6) bekezdéseit, 84/B. § (3) bekezdését és 94. § (1) bekezdését jelölte meg.

[6] Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a Platformok üzemeltetése során a felperes adatbázisában fellelhető ingatlanhirdetések egyes adatait (az ingatlan lokációját, méretét, árát és hirdetőjének elérhetőségét) a felperes hozzájárulása nélkül kimásolja és újrahasznosítja úgy, hogy lehetővé teszi a felhasználói számára, hogy a honlapjain és mobilalkalmazásában ilyen adatokra is kiterjedő keresést végezzenek, amely magatartással 2017. április 27. napjától sérti a felperes adatbázisához fűződő jogát. Kötelezte az alperest, hogy haladéktalanul hagyja abba a felperes adatbázisa fenti adatainak engedély nélküli kimásolását és újrahasznosítását, egyben eltiltotta e magatartásoktól. Kötelezte az alperest a keresettel egyezően közlemény közzétételére, és arra, hogy törölje a fenti honlapjairól, mobilalkalmazásából és valamennyi szerveréről a felperes adatbázisából kimásolt adatokat.

[8] Az elsőfokú ítélet indokai szerint a felperes ingatlanhirdetésekhöz kapcsolódó adatok gyűjteményét hozza létre, tárolja és hasznosítja, az adatgyűjteménye megfelel az Szjt. 60/A. § (1) bekezdése szerinti adatbázis fogalmának. Az Szjt. 84/A. § (1) bekezdésében felsorolt kizárólagos jogok megilletik a felperest, mivel az Adatbázis előállítása, tartalmának megszerzése, ellenőrzése, megjelenítése jelentős – mintegy 790.000.000 forint – ráfordítást igényelt, amely magában foglalja a szoftverfejlesztés költségeit is.

[9] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes a ténytanúsítványokkal és igazságügyi szakértői véleménnyel bizonyította, hogy az alperes az Adatbázisából öt paraméter (kiadó/eladó, lakás/ház, helység, ingatlan mérete, ára) szerinti adatokat kimásolja és tárolja a hirdetésekhez tartozó képeket, ebből következően az alperes megvalósítja a felperes által sérelmezett magatartást, amely az adatbázisok jogi védelméről szóló 1996. március 11-i 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (továbbiakban: 96/9/EK irányelv) 7. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kimásolás, újrahasznosítás. Az alperes a felperes Adatbázisának mintegy 10%-át kimásolta, ami azért minősül jelentős mennyiségnek, mert a hirdetések legfontosabb paramétereit érintette és a felperes 790.000.000 forint ráfordításának 10%-a még mindig jelentős összeg. Az alperes az Szjt. 84/A. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt újrahasznosítást is megvalósítja, mert a saját internetes honlapján hozzáférhetővé teszi az Adatbázis ingatlanhirdetéseinek releváns adatait, amely hozzáférhetővé tétel a nyilvánosság számára történik.

[10] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) az ítéleteiből [2013. december 19-i Innoweb BV ítélet, C-202/12, ECLI:EU:C:2013:850 (a továbbiakban: C-202/12.sz. Innoweb ítélet) és a 2021. június 3-i „CV-Online Latvia” SIA és a „Melons” SIA ítélet, C-762/19, ECLI:EU:C:2021:434 (a továbbiakban: C-762/19.sz. „Melons” ítélet)] kitűnő jogértelmezés szerint ezt a magatartást az adatbázis előállítója abban az esetben jogosult megtiltani, ha e cselekmények veszélyeztetik az e tartalom megszerzésével, ellenőrzésével vagy előállításával kapcsolatos ráfordítását, vagyis veszélyt jelentenek e ráfordításnak a szóban forgó adatbázis rendes üzemeltetése melletti megtérülésének lehetőségére, ezt pedig a nemzeti bíróságnak kell vizsgálnia.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes veszélyezteti a felperes Adatbázis megszerzésével, ellenőrzésével vagy előállításával kapcsolatos ráfordításának az Adatbázis rendes üzemeltetése melletti megtérülésének lehetőségét a következők szerint. Egyrészt a felek Adatbázisainak tartalma részben azonos: az alperes a felperes Adatbázisából építkezik, akár helyettesíteni is képes a felperes szolgáltatását, ezáltal csökkentheti a felperes szolgáltatásának felhasználói látogatottságát, ami a köztudomás szerint bármely információs társadalommal összefüggő szolgáltatás eredményességének legalapvetőbb fokmérője. Másrészt az alperes a felperes Adatbázisában lévő hirdetésre irányítja a felhasználót egy kattintható linkkel. A fogyasztó ezért – a legfontosabb reklámfelületet: a főoldalt megkerülve – közvetlenül a kiválasztott hirdetést éri el, ami a felperes szándékával ellenkező, torzított felhasználói magatartás. A felperes nem járult hozzá ehhez a tevékenységéhez, az ellen kifejezetten tiltakozott. Az alperes tevékenysége nem minősíthető adatbányászatként sem, mert nem új ismeretek és új irányzatok felfedezését, hanem a jövedelemszerzést szolgálja. Rámutatott, hogy az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ekertv.) szolgáltató és közvetítő szolgáltató felelősségéről szóló 7. §-a nem alkalmazható, mivel a pernek nem az a tárgya, hogy más szolgáltatótól származó, köztük a felperes ingatlanhirdetési adatbázisából kimásolt, majd újrahasznosított adat tartalma jogszabályba ütközik-e.

[11] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[12] A jogerős ítélet indokai szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította azt meg, hogy a felperes az Adatbázist az elsőfokú ítéletben meghatározott összegnél alacsonyabb, azonban jelentős ráfordítással állította elő, az abban foglalt adatok jelentős részét az alperes a felperes hozzájárulása nélkül kimásolja, újrahasznosítja. Az alperes alaptalanul hivatkozott adatbányászati kivételre, továbbá a hiperlinkekre tekintettel új nyilvánosság hiányára is.

[13] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság arról is helytállóan foglalt állást, hogy az Ekertv. 7. § (2) bekezdése a közvetített szolgáltatás tartalmáért való felelősséget korlátozza, amely rendelkezés nem alkalmazható a kereset elbírálása során. Az Szjt. 84/B. § (3) bekezdése és az EUB C-762/19. sz. „Melons” ügyben meghozott ítélete értelmében az Adatbázis felhasználása csak akkor tiltható meg, ha az egyúttal megfoszthatja a felperest azokról a bevételektől, amelyek révén a ráfordításai megtérülnének, a ráfordítások veszélyeztetése pedig nem alapulhat feltételezéseken. A perben ezért önmagában nem értékelhető az a körülmény, hogy a felek versenytársak és az alperes ellenérték nélkül felhasználja a felperes Adatbázisában lévő adatokat, továbbá a felhasználók a felperes hirdetését a főoldala megkerülésével érik el.

[14] A másodfokú bíróság jogértelmezése szerint az adatbázis-előállítóit olyan sui generis jogvédelem illeti meg, amely tartalma szerint nem az adatbázist, hanem az adatbázis-előállítással összefüggő jelentős ráfordítások megtérülését védi. Ezért a felhasználás megtiltáshoz és az Szjt. 84/B. § (3) bekezdése szerinti jogos érdek sérelmének

megállapításához annak előadására és bizonyítására lett volna szükség, hogy az alperes felhasználása egyúttal megfoszthatja a felperest azoktól a bevételektől, amelyek révén a ráfordításai megtérülhetnének.

[15] A másodfokú bíróság megítélése szerint a felperes nem adta elő azokat a tényállításait, hogy milyen összegű, milyen nagyságrendű bevételecsökkenést okozhat az alperes működése és ez miként veszélyeztetné a piacvezető ráfordításainak megtérülését. A kezdőoldal megkerülése sem vezet minden esetben a jelentős ráfordítások veszélyeztetéséhez, mert a hirdetés nem kizárólag a főoldalon helyezhető el. Az elsőfokú bíróság csupán feltételezte, hogy az alperes szolgáltatása csökkenti a felperes felhasználói látogatottságát, figyelmen kívül hagyta azonban azt, hogy az alperes speciális keresőmotor szolgáltatása a felperes látogatottságát növelheti is: olyan ingatlan keresőket is a felperes oldalaira, felperes hirdetéseire vezethet, akik egyébként a felperes oldalain nem kívántak volna keresést kezdeményezni.

[16] A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a perben előadott tények alapján nem állapítható meg, hogy az alperes kimásolási és újrahasznosítási tevékenysége milyen mértékben csökkentheti a felperes bevételeit, ahogy az sem, hogy ez veszélyt jelentene a felperes mintegy 200.000.000 forint összegű ráfordításainak a megtérülésére. Mivel a felperes nem bizonyította, hogy az alperes kimásolása és újrahasznosítása a ráfordításait a peresített időszakban veszélyeztette volna, ezért az alperes felhasználása – az Szjt. 84/A. § (1) bekezdés és 84/B. § (3) bekezdésben foglalt feltételek hiányában – nem tiltható meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú, harmadlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[18] Megsértett jogszabályként az Szjt. 84/A. § (1) és (5) bekezdését, a 84/B. § (3) bekezdését, a 99. §-a alapján alkalmazandó 94. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését, 237. § (1)-(2) bekezdését, 369. § (4) bekezdését, 370. § (4) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:523. §-át, 6:520. § d) pontját, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 4. §, 5. § (1) bekezdését, az Európai Parlament és a Tanács természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendelet (a továbbiakban: GDPR) 6. cikkét és az Ekertv. rendelkezéseit jelölte meg.

[19] Az elsődleges felülvizsgálati kérelem indokai szerint a jogerős ítélet azért sérti az Szjt. 84/A. § (1) és a 84/B. § (3) bekezdését, valamint a 99. § alapján alkalmazandó 94. § (1) bekezdését, mert figyelmen kívül hagyta az Szjt. 84/A. § (1) és 84/B. § (3) bekezdésében foglalt jogvédelem feltételei közötti különbséget: az Szjt. 84/A. § (1) bekezdése az adatbázis teljes vagy jelentős részének, míg az Szjt. 84/B. § (3) bekezdése az adatbázis jelentéktelen részének jogszerű felhasználó általi kimásolásáról, újrahasznosításról rendelkezik.

[20] Állította, hogy a másodfokú bíróság téves jogértelmezéséből következően – az Szjt. 84/B. § (3) bekezdésére hivatkozással – az Szjt. 84/A. § (1) bekezdéséből nem következő

bizonyítási érdeket telepített a felperesre. Mivel az alperes cselekménye a 84/A. § (1) bekezdésében foglaltakat megvalósítja, ezért ez a körülmény fogalmilag kizárja a 84/B. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazhatóságát. Ez utóbbi rendelkezés ugyanis a nyilvánosságra hozott adatbázis jelentéktelen részét felhasználó esetére tartalmaz rendelkezéseket, azonban a jelentős mennyiségű, hozzájárulás nélküli kimásolás, újrahasznosítás esetén – azaz jelen esetben – nem alkalmazható.

[21] A felperes érvelése szerint a jogerős ítélet azért is sérti az Szjt. 84/A. § (1) bekezdését, valamint a 99. § alapján alkalmazandó 94. § (1) bekezdését, mert az Adatbázis Irányelv 7. cikk (1) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos uniós joggyakorlattal – különösen a C-762/19. Melons ítéletben megfogalmazott jogértelmezéssel – ellentétesen a peres felek érdekei közötti egyensúlyt tévesen, súlyosan okszerűtlenül mérlegelte.

[22] Hangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság által végzett, a bizonyítás eredményének mérlegelése sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését, mert a befektetések veszélyeztetésére vonatkozó tényeket nem értékelte, ezzel szemben az alperes „innovációjának” védelmét indokolás nélkül helyezte előtérbe. Állította, hogy olyan konkrét, bevételcsökkenést és a kár bekövetkezését alátámasztó tényadatok bizonyítását hiányolva utasította el a keresetet, amely tények, bizonyítékok szükségessége nem vezethető le az Szjt.-ből, az Adatbázis Irányelvből, és az EUB ítéletéből sem.

[23] Kiemelte, hogy az EUB ítéletei nem tartalmazzák azt a jogértelmezést, amely szerint az adatbázis előállítójának konkrét, számszerű bevételcsökkenést kellene igazolnia; ehelyett a nemzeti bíróságok kötelezettsége az érdek mérlegelés elvégzésére terjed ki: a Platformok innovatívnak minősíthetők-e, hordoznak-e többletértéket a szolgáltatást igénybe vevők számára; versengők-e; a tevékenység által felmerülhet-e a beruházások megtérülésének veszélye. Jelen esetben a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes Platformjai nem hordoznak többletértéket a szolgáltatást igénybe vevők számára, a versengő szolgáltatása pedig veszélyt jelent az Adatbázisára fordított beruházás megtérülésére, mert a fogyasztót a főoldal megkerülésével irányítja az oldalára.

[24] Hivatkozott arra is, hogy a másodfokú bíróság tévesen következtetett arra is, hogy a Platformok az Adatbázisa látogatottságának növelésére is alkalmasak, mert erre az alperes applikációjában történő böngészés alapján nincs lehetőség. Önmagában a piacvezető piaci pozíciója sem zárhatja ki a sui generis adatbázis oltalom fennállását. Más nemzeti bíróságok [Cour d'Appel de Versailles¹⁸ (RG 23/02642) 2025. december 16-án meghozott ítélete, a Tribunal Judiciaire de Nanterre¹⁹ (RG 22/08082) 2024. május 31-én meghozott ítélete] határozatai is azt a jogértelmezést támasztják alá, hogy az adatbázis előállítójának nem kell bizonyítania a bevétele csökkenését, ehelyett elégséges a bevételcsökkenés potenciális veszélyének lehetősége. Kizárólag a felek érdekeinek mérlegelésével lehet megítélni, hogy a felperes befektetéseinek megtérülése veszélyben lehet-e, a bevételkiesés kockázatának lehetősége fennáll-e.

[25] Felülvizsgálati álláspontja szerint a másodfokú bíróság – a Ptk. 6:523. §-át megsértve – az Adatbázisa sui generis jogvédelméhez előre meg nem határozott mértékű kár viselését várta volna el, ami ellentétes a polgári jog azon alapvető elvével, amely szerint kár elszenvédésére senki sem kötelezhető és károsodás veszélye esetén a veszélyeztetett fellephet a veszélyeztetővel szemben. Az Szjt. sui generis adatbázis védelemre vonatkozó egyetlen szabálya sem teremt kivételt azon általános elv alól, mely szerint minden károkozás jogellenes. Ezért a jogerős ítélet sérti a Ptk. 6:520. § d) pontját is, mivel alperest az Szjt. nem jogosítja fel a károkozásra.

[26] Érvelése szerint a jogerős ítélet azért sérti az Infotv. 4. § és 5. § (1) bekezdését és a GDPR 6. cikkét, mert a másodfokú bíróság az alperes jogellenes adatkezelése ellenére utasította el a keresetét. Emellett a jogerős ítélet és ezáltal az alperes jogellenes adatkezelése

lehetővé teszi a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról szóló Európai Parlament és a Tanács 2022. október 19-i (EU) 2022/2065 rendelete (a továbbiakban: DSA rendelet) és az Ekertv. megkerülését is.

[27] Rámutatott, hogy a másodfokú bíróság jogértelmezése az Szjt. 84/A. § (5) bekezdésébe ütközik, mivel az Adatbázis előállításához és fenntartásához szükséges jelentős ráfordításának összegét tévesen, a rendelkezésére álló bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül, a Pp. 279. § (1) bekezdését megsértve mérlegelve határozta meg az elsőfokú ítéletben foglalnál alacsonyabb összegben. A másodfokú bíróság a szoftverfejlesztők költségeit annak ellenére hagyta figyelmen kívül, hogy nincs olyan szoftverfejlesztési munka, ami nem az Adatbázis előállításához kapcsolódna.

[28] A másod- és harmadlagos felülvizsgálati kérelem indokai szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 237. § (1)-(2) bekezdését, a 369. § (4) bekezdését, 370. § (4) bekezdését, mivel a másodfokú bíróságnak észlelnie kellett volna, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése hiányos és erről a feleket tájékoztatnia kellett volna. Ha a felperesnek a Kúria megítélése szerint bizonyítania kellett volna a bekövetkezett kárát, avagy az érdekmérlegelés körében további tények előadására lett volna szükség, akkor a Pp. 237. § (1)-(2) bekezdés alapján az anyagi pervezetés körében fel kellett volna hívnia a feleket, illetve a Pp. 369. § (4) bekezdés alapján a másodfokú bíróság köteles lett volna elvégzeni a saját anyagi jogi álláspontja szerinti helyes anyagi pervezetést, és a Pp. 370. § (4) bekezdés alapján az ezzel összefüggő intézkedéseket megtenni, amennyiben észleli, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése nem volt megfelelő.

[29] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelemben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[30] A felülvizsgálati kérelem alaptalan a következők szerint.

[31] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat, amelynek során a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát.

[32] A Kúria előrebocsátja, hogy a felülvizsgálati eljárásnak már nem tárgya a jogerős ítéletnek – az elsőfokú bíróság ítéletével egybehangzó – az a megállapítása, hogy a felperes által jelentős ráfordítással előállított adatgyűjtemény megfelel az Szjt. 60/A. § (1) bekezdése szerinti adatbázis fogalmának, az alperes az Adatbázis jelentős részét az Szjt. 84/A. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában foglaltak szerint kimásolta, újrahasznosította, amelyhez a felperes nem járult hozzá.

[33] A Kúriának a felperes felülvizsgálati kérelme alapján azt kellett megítélnie, hogy a másodfokú bíróság az Szjt. 84/A. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése mellett az Szjt. 84/B. § (3) bekezdésében foglalt körülményeket – a felhasználás adatbázis rendes felhasználására sérelmes voltát, az előállító jogos érdekeinek indokolatlan károsítását – jogszabályi felhatalmazás nélkül minősítette-e az adatbázis védelméhez való jog alkalmazásának feltételeként.

[34] Az Szjt. 84/A. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerint, ha a törvény eltérően nem rendelkezik, az adatbázis (60/A. §) előállítójának hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy az adatbázis tartalmának egészét vagy jelentős részét másolat készítése útján [18. § (1) bekezdés *b)* pont] többszörözzék (a továbbiakban: kimásolás); a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék az adatbázis példányainak terjesztésével vagy – a 26. § (8) bekezdésében szabályozott módon – a nyilvánossághoz való közvetítéssel (a továbbiakban: újrahasznosítás).

[35] Az Szjt. említett rendelkezéseit a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló 2001. évi LXXVII. törvény alkotta meg, amelynek előterjesztői indokolása szerint „[a] rendszerezett ismereteket, illetve más elemeket tartalmazó adatbázisok (pl. enciklopédiák, telefonkönyvek, szakmai adatbázisok, irodalmi, tudományos vagy művészeti tárgyú összeállítások, szótárak, lexikonok, akár papírhordozón, akár elektronikus vagy más formában) az információs társadalom létrejöttének és működésének létfontosságú eszközei. Előállításuk többnyire számottevő – emberi, műszaki és pénzügyi – ráfordításokat igényel, miközben másolásuk az előállítási költségek elenyésző töredékéből megoldható. E ráfordítások magas szintű és hatékony jogi védelem híján elmaradnának, hiszen megtérülésük nem volna biztosítható. Az információs társadalom korában viszont a nemzetgazdaság számára nélkülözhetetlen a korszerű információhordozók és adatfeldolgozó rendszerek kifejlesztésére irányuló befektetések ösztönzése.”

[36] Az Szjt. ezzel a módosítással nagymértékben összehangolta az adatbázisok szerzői jogi védelmének szabályait a 96/9/EK irányelvvel és az Szjt. módosításával vezette be az adatbázis előállítók jogi védelmét. A törvény 8. §-ához fűzött indokolás értelmében az Szjt. a 84/A. § (1) bekezdésében a 96/9/EK irányelv 7. cikkével összhangban határozta meg az adatbázis-előállítók jogi védelmének feltételeit, amelynek *a)* és *b)* pontjában az adatbázis jogi védelmének tartalmát két fő felhasználási módhoz kötődően határozza meg. Kiemelte továbbá, hogy a szerzői joghoz kapcsolódó adatbázis-előállítói jogok közös jellegzetességei – többek között – az, hogy a védelem nem azért illeti meg a jogosultakat, mert egyéni, eredeti jellegű alkotásokat hoztak létre, ehelyett a védelem – miként a szomszédos jogok esetén – az adatbázis-előállítói jogok esetén is a gazdasági, szervezési és technikai teljesítményre vonatkozik. A jogi védelem e célja alapján az adatbázis előállítójának a hozzájárulása akkor szükséges, ha az adatbázis tartalmának egészét vagy – akár mennyiségi, akár minőségi, akár mindkét értelemben véve – jelentős részét kimásolják vagy újrahasznosítják. Az Szjt. – összhangban a 96/9/EK irányelvvel – e felhasználási cselekményekre ad kizárólagos jogot az adatbázis-előállítónak, kifejezetten a ráfordításai megtérülésének védelme érdekében.

[37] A Kúria megítélése szerint az Szjt. 84/A. § (1) bekezdésének az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott elveknek megfelelő értelmezése szerint a jogi védelem tárgyából – ide tartozik a rendszerezett ismereteket, illetve más elemeket tartalmazó adatbázisok előállítására fordított befektetések magas szintű és hatékony jogi védelme – és céljából (az adatfeldolgozó rendszerek kifejlesztésére irányuló befektetések ösztönzése) az következik, hogy az adatbázis-előállítót a jogvédelem csak akkor illeti meg, ha az Szjt. 84/A. § (1) bekezdés *a)* illetve *b)* pontja által meghatározott felhasználói magatartások a védett jogi tárgy – a jelentős ráfordítás – veszélyeztetésének kockázata mint lehetséges sérelem megállapítható.

[38] Ez az értelmezés összhangban áll az EUB-nak a 96/9/EK irányelv 7. cikkének értelmezése tárgyában kialakított ítélkezési gyakorlatával, amelyet az eljáró bíróságok az átültetett irányelvi rendelkezések értelmezése során helytállóan tartottak szem előtt.

[39] Az EUB C-762/19. számú Melons ítélete szerint az uniós jogalkotó által a *sui generis* jog bevezetésével elérni kívánt célt alapul véve mind az „újrahasznosítás” (lásd ebben az értelemben: 2013. december 19-i Innovera ítélet 33. és 34. pont), mind a „kimásolás” (lásd ebben az értelemben: 2008. október 9-i Directmedia Publishing ítélet, 31. és 32. pont)

fogalmát akként kell értelmezni, hogy azok olyan cselekményekre vonatkoznak, mint az adatbázis létrehozójának ráfordításaiból származó eredményeknek a hozzájárulása nélküli felhasználása és a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele, amelyek ezáltal megfosztják a létrehozó személyt az e ráfordítások költségeinek megtérülését biztosító jövedelemtől (2004. november 9-i The British Horseracing Board és társai ítélet, C-203/04. 51. pont). E tekintetben különösen a 96/9 EK irányelv (40) és (41) preambulumbekkezdéséből következik, hogy a *sui generis* jog célja, hogy az adatbázis tartalmának megszerzésével, ellenőrzésével, illetve megjelenítésével kapcsolatos jelentős ráfordítások védelmét biztosítsa a védelem korlátozott időtartamára, azáltal, hogy lehetőséget ad az adatbázis előállítójának az adatbázis tartalma egésze vagy jelentős része jogosulatlan kimásolásának vagy újrahasznosításának megakadályozására.

[40] A 96/9 EK irányelv 7. cikkében előírt jog azt a célt szolgálja, hogy garantálja a kezdeményezést, valamint az emberi, technikai és/vagy anyagi erőforrások terén az adatbázis összeállításáért és működtetéséért jelentős ráfordítás kockázatát felvállaló személynek ráfordításainak megtérülését, védve őt e ráfordítás eredményeinek jogosulatlan felhasználásával szemben (C-202/12. sz. Innweb ítélet, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[41] Az EUB arra is rámutatott, hogy az érintett adatbázisok lényeges tartalmának áthelyezése, és ezen adatoknak a nyilvánosság számára – az adatbázist összeállító személy hozzájárulása nélkül – történő hozzáférhetővé tétele ezen adatbázisoknak a 96/9 EK irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében megtiltott kimásolását és újrahasznosítását valósítja meg, feltéve, hogy e cselekmények megfosztják e személyt az említett ráfordítás költségeinek megtérülését lehetővé tévő jövedelemtől. Ennélfogva azt is meg kell vizsgálni, hogy a cselekmények veszélyeztetik-e azon személy ráfordítását, aki a másik adathordozóra áthelyezett és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tett adatbázist összeállította (C-762/19.sz. „Melons” ítélet 22., 31., 38. pont).

[42] Az EUB értelmezése szerint a fennálló jogos érdekek mérlegelésére vonatkozó fő szempontnak az érintett adatbázist létrehozó személy jelentős ráfordítása lehetséges sérelmének, vagyis annak a kockázatnak kell lennie, hogy e ráfordítás esetleg nem térül meg (C-762/19.sz. „Melons” ítélet 44. pont).

[43] Mindezekre tekintettel – a felperes felülvizsgálati kérelmében kifejtett érveléssel szemben – az alperes jelentős mértékű felhasználása esetén sem maradhat figyelmen kívül és értékelni kell, hogy a felhasználási cselekmények megfoszthatják-e az Adatbázist létrehozó személyt a ráfordítások költségeinek megtérülését biztosító jövedelemtől. A kizárólagos jog abban az esetben illeti meg az adatbázis-előállítót, ha „[a]z ilyen tevékenység folytán (...) felmerül az a kockázat, hogy az említett előállítók elesnek a bevételektől, és ily módon megfosztják őket az adatbázisok összeállításában és működtetésében rejlő ráfordítás költségeinek megtérülését biztosító jövedelemtől (C-762/19.sz. „Melons” ítélet 40. pont, és ebben az értelemben: 2013. december 19-i Innweb ítélet 41-43. pont)”.

[44] Ezért az eljáró bíróságok a Szjt. 84/A. § (1) bekezdésének megsértése nélkül, helytállóan vizsgálták és a Kúria megítélése szerint is jelentőséget kell tulajdonítani az adatbázis- előállítót megillető kizárólagos jog fennállása megítélésekor annak a körülménynek, hogy a felperes jelentős ráfordításainak megtérülését az alperes magatartása veszélyeztette (veszélyezteti)-e.

[45] A fenti jogértelmezés helytállóságát nem cáfolja az 96/9/EK irányelv 8. cikk (2) bekezdéséhez igazodó – jelen ügyben azonban nem alkalmazandó – Szjt. 84/B. (3) bekezdésének az a rendelkezése sem, amely az adatbázist jogszerűen – jelentéktelen mértékben – felhasználók esetén tiltja az olyan cselekményeket, amelyek sérelmesek az adatbázis rendes felhasználására vagy indokolatlanul károsítják az előállító jogos érdekeit. A

Kúria jogértelmezése szerint ebből a rendelkezésből az következik, hogy még a jelentéktelen mértékű felhasználás esetén is értékelni kell a felhasználásnak az adatbázis-előállító érdekeire, ráfordításainak megtérülésére gyakorolt hatását: amennyiben ugyanis azt jelentősen befolyásolja, akkor még a jelentéktelen felhasználás sem lehet jogszerű.

[46] A Kúria megállapítása szerint a másodfokú bíróságnak a peres felek érdekei közötti egyensúly mérlegelése során végzett tevékenysége nem sérti a felperes által megjelölt jogszabályokat [Szjt. 84/A. § (1) bekezdés, Pp. 279. § (1) bekezdés] a következők szerint.

[47] Az eljáró bíróságok helytállóan indultak ki az érdekmérlegelés során abból, hogy az EUB C-762/19.sz. „Melons” ítélete alapján egyensúlyt kell teremteni egyrészt az adatbázis-előállító befektetésének megtérüléséhez való joga, másrészt a versenytársak és a harmadik felek – a további felhasználók – jogos érdeke között: „megfelelő egyensúlyt kell teremteni egyrészt az adatbázis-előállítók azon jogos érdeke között, hogy elérhessék jelentős ráfordításaik megtérülését, másrészt pedig a felhasználók és az említett előállítók versenytársainak azon jogos érdeke között, hogy az ezen adatbázisokban szereplő adatokhoz hozzáférhessenek, valamint az ezen adatokon alapuló innovatív termékeket hozhassanak létre (Indokolás 41. pont)”.

[48] Az EUB arra is felhívta a figyelmet, hogy „a tartalomgyűjtők hozzájárulnak az információs ágazatban hozzáadott értékkel rendelkező áruk és szolgáltatások létrehozásához és forgalmazásához azáltal, hogy felhasználóiknak olyan egységes felhasználói felületet kínálnak, amely lehetővé teszi, hogy tartalmukat tekintve releváns szempontok alapján több adatbázisban végezzenek keresést, segítik az adatok jobb megszerezését, és megkönnyítik azok internetes keresését. Továbbá hozzájárulnak a verseny megfelelő működéséhez, valamint az ajánlatok és az árak átláthatóságához (C-762/12.sz „Melons” ítélet 42. pont).”

[49] Erre tekintettel a Kúria megítélése szerint az érdekmérlegelés során a befektetés-védelemmel szemben a jelentős fogyasztói előnyökkel járó, olyan innovatív megoldásoknak kell előnyt élveznie, amelyek nem veszélyeztetik az adatbázis-előállító befektetéseinek megtérülését, arra nincs jelentős hatásuk.

[50] Az első- és a másodfokú bíróság a felek tényállításait értékelte eltérően e körben. Az elsőfokú bíróság a C-762/12.sz „Melons” ítélet alapján úgy ítélte meg, hogy az alperes Adatbázist kimásoló és azt újrahasznosító tevékenysége azért veszélyezteti a felperesnek az Adatbázis megszerzésével, ellenőrzésével vagy előállításával kapcsolatos ráfordításának az adatbázis rendes üzemeltetése melletti megtérülésének lehetőségét, mert „csökkentheti a felperes szolgáltatásának azt a forgalmát, felhasználói látogatottságát, amely köztudomásúan bármely információs társadalommal összefüggő szolgáltatás eredményességének legalapvetőbb fokmérője;” azaz a Pp. 266. § (2) bekezdése alapján bizonyítás nélkül megállapítható ténynek tekintette a veszélyeztetettséget ([79]-[80]).

[51] Ezzel szemben a másodfokú bíróság a jogerős ítélet [96]-[99] bekezdésében részletesen megindokolta, hogy az elsőfokú bíróság által figyelembe vett tények – a felek egymást átfedő, versengő szolgáltatásai; a fogyasztók által a felperes kezdőoldalának és ezáltal a főoldalon elhelyezett hirdetéseinek megkerülése – miért nem támasztja alá a felperes felhasználói látogatottságának csökkenését, a felperes befektetéseinek megtérülésének veszélye miért maradt csupán feltételezés.

[52] A másodfokú bíróság megítélése szerint a felperes által előadott tények alapján nem lehet következtetni arra, hogy az alperes tevékenysége „csökkentheti” a felperes bevételeit, „veszélyt jelentene” a felperes ráfordításainak megtérülésének lehetőségére (indokolás [98]); „a ráfordítás veszélyeztetettsége nem alapulhat feltételezéseken” (Indokolás [93]).

[53] Ezért a felperes felülvizsgálati érvelésével szemben a másodfokú bíróság nem a kár viselését, nem a bekövetkezett kára bizonyítását követelte meg; ehelyett – az EUB C-

762/19.sz. „Melons” ítéletének megfelelően – annak tulajdonított jelentőséget, hogy a károsodás bekövetkezésének veszélye fennáll-e. Ezért olyan felhasználói magatartás tanúsítását tartotta szükségesnek a kereset teljesítéséhez, ami a kár bekövetkezésének veszélyét hordozza magában, és jutott arra a megállapításra, hogy a felperes nem állította és nem is bizonyította a kárhoz reálisan vezető magatartás tanúsítását. A felperes ezért a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet szerint „számszerű kimutatásokkal kellene igazolnia a bevételcsökkenését”. A másodfokú bíróság a Ptk. 6:523. §-át s 6:520. § d) pontjában foglalt rendelkezéseket nem alkalmazta, ezért jogerős ítélet e rendelkezéseket nem sérthette.

[54] A Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy a felperes által előadott tények nem alkalmasak annak alátámasztására, hogy a felperes befektetéseinek megtérülésére veszélyt hordoznának, e következtetés levonására önmagában a versengő termékek piacra lépése – a felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal szemben – nem alkalmas. A kezdőoldal megkerülésének sem általánosságban, hanem csak abban az esetben lehet jelentősége, ha a konkrét esetben ez a felhasználói magatartás a felperes befektetéseinek megtérülését veszélyeztetné, vagyis annak kockázatát jelentené. A felperes azonban a kezdőoldal megkerülésének jelentős befektetéseit veszélyeztető hatását alátámasztó tényeket a perben nem adta elő, ilyen tényállítást a felülvizsgálati kérelmében sem említett. A felülvizsgálati kérelem V.2.2.2.1. pontjában kizárólag azt – a jogerős ítélettel összhangban álló – körülményt hangsúlyozta, hogy a kezdőoldal megkerülésének az EUB és más nemzeti bíróságok határozataiból kitűnően lehet jelentőséget tulajdonítani.

[55] A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság tévesen következtetett az Adabázis látogatottságának növelésére. Önmagában abból a körülményből, hogy az alperes keresési eredményeiben a felperest más hirdetőik megelőzik, még nem következik a befektetések (ráfordítások) megtérülésének veszélye. A másodfokú bíróság e szempontból értékelte a felperes változatlan piacvezető pozícióját, amely ugyan nem zárja ki a kizárólagos jogok érvényesítését, azonban azt alátámasztotta, hogy a felperes piaci pozícióját az alperes felhasználása nem érintette. Az alperes háromféle platformot üzemeltet az online ingatlanhirdetési piacon, eltérő „célközönség” számára, ezért a felperes állításával szemben általános fogyasztói magatartás nem állapítható meg. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a felek érdekei közötti mérlegelést az Szjt. 84/A. § (1) bekezdésének megsértése nélkül végezte el.

[56] A felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal szemben a másodfokú bíróság nem sértette meg a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvét és a tényállás szabad megállapításának az elvét az értékelő tevékenysége során.

[57] A Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének és mérlegelésének nincs helye. Erre csak akkor van lehetőség, ha a korábbi mérlegelés kirívóan okszerűtlen, nyilvánvalóan iratellenes, vagy ellentétes a logika alapvető szabályaival (Kúria Pfv.V.20.430/2022/6. Pfv.IV.21.281/2022/5.). Az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.I.20.087/2025/14., Pfv.IV.20.848/2022/5.).

[58] A Kúria megállapítása szerint a másodfokú bíróság az ítélete indokolásában a rendelkezésre álló tényeket és bizonyítékokat számba vette, az érdekegyensúly megteremtése tárgyában elfoglalt – elsőfokú bíróságétól eltérő – jogi álláspontját részletesen kifejtette, a

bizonyítékmérlegelése nem iratellenes, a rendelkezésre álló tényekből nem vonható le csak egyféle, a jogerős ítélettől eltérő jogi következtetés.

[59] A felperes felülvizsgálati érvelésével szemben pedig az nem a bizonyítékmérlegelés szabályait, hanem az anyagi jog alkalmazását érintő kérdés, hogy a másodfokú bíróság a veszélyeztetéshez kapcsolódó érdekmérlegelést az Adatbázis mint befektetés rendes üzemeltetése melletti megtérülés védelmének előtérbe helyezése mellett az „innováció” és nem a „verseny” előtérbe helyezésével oldotta fel. A felperes ugyanis a ráfordításai veszélyeztetése körében elsődlegesen az „alperesi terjeszkedésre és növekedésre” hivatkozott (keresetlevél 101., 112. d), 19 alatti válaszirat E.37.), a jelentős ráfordítás lehetséges sérelmének megállapításához azonban ez nem elegendő.

[60] A Kúria kiemeli, hogy az adatbázis előállítóit megillető sui generis jog nem szerzői és nem szomszédos jog, nem az adatbázist, hanem kizárólag az adatbázis előállításához, ellenőrzéséhez, megjelenítéséhez kötődő jelentős ráfordítások megtérülését védi. Ezért a felperes bizonyítási érdekébe tartozik, hogy az adatbázis sérelmezett újrahasznosítása, kimásolása egyúttal megfoszthatja az adatbázis-előállítót azoktól a bevételektől, amelyek révén a ráfordításai megtérülhetnének.

[61] A Kúria megítélése szerint a jogerős ítélet nem sérti az Szjt. 84/A. § (5) bekezdését. E rendelkezés alapján az adatbázis-előállítóját akkor illetik meg az (1)-(3) bekezdésében szabályozott jogok, ha az adatbázis tartalmának megszerzése, ellenőrzése vagy megjelenítése jelentős ráfordítást igényelt. A Pp. 406. § (1) bekezdésére tekintettel a felülvizsgálati kérelem csak az olyan anyagi vagy eljárási jogszabálysértés esetén teljesíthető, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt (Kúria Pfv.IV.20.572/2025/5.).

[62] A felperes adatbázis előállításával összefüggő beruházásait az első- és másodfokú bíróság is jelentős mértékűnek minősítette, a per eldöntése szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a felperes ráfordításainak összegét az eljáró bíróságok ugyan jelentősnek, de a mértékét eltérő összegben határozták meg. Ezért jelen ügyben Szjt. 84/A. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazására, mint az állított anyagi jogszabálysértésre a Pp. 279. § (1) bekezdése nem hatott ki.

[63] A felperes alaptalanul állította, hogy a jogerős ítélet sérti a GDPR 6. cikkét és a DSA irányelv, továbbá az Ekertv. rendelkezését. Az eljáró bíróságok az ítéletekben részletesen számot adtak arról, hogy a GDPR személyes adatok kezelésének jogalapját és az az Ekertv. 7. §-ában foglalt közvetítő szolgáltatókat terhelő felelősségi alakzat szabályai az adatbázis-előállító felperes Szjt. 84/A. §-ában foglalt jogainak érvényesítése iránti perben mi okból nem alkalmazandók. Mivel a másodfokú a felperes által megjelölt anyagi jogszabályokat nem alkalmazta, így azt nem is sérthette meg (Kúria Pfv.IV.20.572/2025/5.), ezért a felülvizsgálati eljárásnak sem képezheti a tárgyát annak megítélése, hogy az alperes sérelmezett magatartása a személyes adatok jogellenes kezeléseként minősíthető-e, illetve az alperes közvetítő szolgáltatónak minősíthető-e.

[64] A felperes másodlagos és harmadlagos felülvizsgálati kérelme sem alapos, az első- illetve a másodfokú eljárás megismétlése az állított anyagi pervezetés gyakorlásának hibája, hiányossága miatt nem indokolt.

[65] A Kúria irányadó gyakorlata értelmében az anyagi pervezetés a perkonzentráció, a magánjogi jogviták tisztességes eljárás – és az annak részét képező pártatlanság elve – keretében történő érvényesülésének, de nem a pernyertesség elősegítésének az eszköze. Lényeges, hogy a bíróság a Pp. 6. §-a szerinti reá háruló közrehatási tevékenységével, a perkonzentráció elvének (Pp. 3. §) érvényesülése érdekében aktívan közreműködik a felek jogérvényesítésében, ennek során a Pp.-ben szabályozott eszközök és eljárási keretek között elősegítve azt, hogy a döntéshez szükséges peranyag – amelynek szolgáltatása a feleket

terheli (Pp. 4. §) – rendelkezésre álljon (Kúria Pfv.V.21.336/2020/5. megjelent: BH2022.47.). A bíróság anyagi pervezetési tevékenységét (Pp. 237. §) a kereset és az ellenkérelem, valamint az érvényesíteni kívánt jog korlátai között végzi. A Kúria jogértelmezése szerint az anyagi pervezetés nem terjed ki a bizonyítékok bizonyító erejének előzetes értékelésére és a felek erről való tájékoztatására (Kúria Pfv.III.21.213/2021/5. megjelent: BH2022.205., Pfv.IV.20.557/2024/6. Pfv.IV.20.882/2022/6.).

[66] A felperes másodlagos és harmadlagos felülvizsgálati kérelmének indokai szerint amennyiben „az érdekmérlegelés körében további tény, adat vagy körülmény bizonyítása szükséges, vagy a felperesre bizonyítási teher hárul a kár igazolása tekintetében”, akkor az eljáró bíróságoknak az anyagi pervezetés kötelezettségét gyakorolva tájékoztatnia kellett volna a bizonyítandó tényekről.

[67] A Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az alperes már az írásbeli ellenkérelmében vitatta a felperes tényállításait, azt, hogy a magatartása „mennyiségileg vagy minőségileg értékelhető jelentős kárt okozna” a felperes ráfordításaira nézve. Ebből következően a felperes számára – a bíróság közrehatása nélkül is – már az elsőfokú eljárás során nyilvánvaló volt, hogy az alperes az érvényesített alanyi jogot [Szjt. 84/A. § (1) bekezdés] és az elsőfokú bíróság által az anyagi pervezetés körében (24. jegyzőkönyv 2. oldal) ismertetett C-762/19.sz. Melons ítéletben foglalt szempontokat a felperestől eltérően értelmezi és vitássá teszi a felhasználás felperes Adatbázisának a működésére gyakorolt hatását. A felperes ennek ellenére – téves jogi álláspontjából következően – az eljárás során nem állította, hogy a ráfordításai megtérülését az alperes felhasználása veszélyeztetné, érvelése kizárólag arra irányult, hogy az alperes ingyenes és tiltakozása ellenére történő felhasználása az érdekeit sérti, a ráfordításai megtérülésének veszélyét a felülvizsgálati kérelemben sem állította. Ennélfogva a Pp. 237. § (1) bekezdésében foglalt anyagi pervezetés gyakorlása érdekében az első- vagy a másodfokú eljárás megismétlése nem indokolt.

[68] A felek között nem volt vita abban sem, hogy a bizonyítás a felperest terheli, ezért az elsőfokú bíróságot a Pp. 237. § (2) bekezdése alapján sem terhelte a közrehatási kötelezettség, a bíróság anyagi pervezetési feladata a konkrét bizonyítási eszköz csatolásának felhívására sem terjed ki (Kúria Pfv.IV.20.557/2024/6.). A másodfokú bíróság helytállóan ítélte azt meg, hogy a bizonyítás elmaradásának a következményeit a felperes viseli [Pp. 265. § (1) bekezdés]. A felperes felülvizsgálati érvelésével szemben a jogerős ítélet nem a bekövetkezett kár bizonyításának elmulasztásán alapult, ezért önmagában e tény bizonyítása miatt az eljárás megismétlése, az anyagi pervezetés ismételt gyakorlása szükségtelen.

[69] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság ítélete nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[70] Az adatbázis védelmét biztosító *sui generis* jog célja, hogy az adatbázis tartalmának megszerzésével, ellenőrzésével, illetve megjelenítésével kapcsolatos jelentős ráfordítások védelmét biztosítsa. Ezért az adatbázis-előállítót megillető kizárólagos jog fennállásának megítélésakor vizsgálni kell, hogy az Szjt. 84/A. § (1) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt felhasználás az adatbázis-előállító jelentős ráfordításainak megtérülését veszélyezteti-e.

[71] A bíróság kötelessége a megfelelő egyensúly megteremtése egyrészt az adatbázis-előállítók jelentős ráfordításai megtérüléséhez fűződő gazdasági érdeke, másrészt pedig a felhasználók és az adatbázis-előállítók versenytársainak jogos érdeke között. A fennálló jogos érdekek mérlegelésére vonatkozó fő szempontnak az érintett adatbázist létrehozó személy jelentős ráfordítása lehetséges sérelmének, vagyis annak a kockázatnak kell lennie, hogy e ráfordítás esetleg nem térül meg.

Záró rész

[72] A Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte a felperes által a felülvizsgálati eljárásban a jogi képviselő munkadíjában felszámított eljárási költségének megfizetésére, amelynek mértékét 21 munkaóra alapulvételével a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján határozta meg.

[73] A Kúria az alperes kérelmére a felülvizsgálati kérelmeket a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján a Pp. 376. § (1) bekezdés *a)* pontjának megfelelő alkalmazásával tárgyaláson bírálta el.

[74] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2026. július 1.

Dr. Dzsula Marianna s.k. a tanács elnöke, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró